

تاریخ ۰۸/۰۶/۲۰۱۰

نویسنده: داکتر سخی اشرف زی سیدکاغذ

شتر بانان پرافتخار دیروز وقایق سواران آواره امروز

چندی قبل خبری در رسانه های کشورهای غربی نشر شد که یک قایق با تقریباً بیست و هفت سرنشینان که یکتعداد افغان ها و چند تبعه سریلانکاه وبنگله دیشی بودند از سواحل اندونیزیا به منظور مهاجرت بطور پنهانی دردل شب بسوی یکی از جزایر استرالیا حرکت نمودند ودر نزدیک جزیره کرسمس که متعلق به کشور استرالیا است کشتی کوچک در حال غرق شدن بود که توسط باشندگان بومی جزیره کرسمس نجات یافتند وکشور استرالیا مصمم است که این مهاجرین بدبخت را که با مشقت وزحمت فراوان خودرا به جزیره کرسمس رسانیده بودند دوباراز این جزیره اخراج کند.

جزیره کرسمس چندین سال قبل در مطبوعات جهان سروصدا تولید کرد و درآن وقت ۴۳۸ پنا گزینان که اکثر آنها را افغانهای مهاجر تشکیل میدادتوسط یک کشتی هندونیزیا در راه رسیدن به جزیره کرسمس که نزدیک به استرالیا است در حال غرق شدن بود وبه حیث تصادف کشتی بزرگ باربری نارویژی بنام (تمپا) که درآن نزدیکی در حرکت بود برای نجات این آوارگان بی وطن شتافت وسر نشینان کشتی شکسته را از مرگ حتمی نجات داد وچون کشتی به نزدیک آبهای استرالیا وجزیره کرسمس که به استرالیا تعلق داشت ، به اساس تعامل بین المللی ومطابق به فیصله نامه ملل متحد بانئست این آوارگان به حیث پنا گزین قبول میشد ولی حکومت استرالیا از قبولی سرنشینان کشتی سرباز زد ودرعوض قوای بحری استرالیا به جزیره کرسمس شتافت تا مانع نزدیک شدن کشتی نارویژی به این جزیره گردد .با وجودی که کشور استرالیا به حیث عضودر فیصله نامه ملل متحد در مورد کمک به پناه گزینان وآوارگان جنگ امضا نمود است ولی بازهم فیصله نامه ملل متحد از جانب کشور استرالیا احترام نشد . کشتی نارویژی که کشتی کانتینری بود از سواحل جزیره کرسمس کمی فاصله گرفت ولی در نزدیک جزیره توقف نمود وبه اثر امتناع حکومت استرالیا مشاجره سیاسی ولفظی بین سه کشور استرالیا ، هندونیزیا وناروی مشتعل شد این کشور ها یکدیگر را مسئول این واقعه خواندند وهر سه مملکت حا ضربه این نشدند که این آوارگان بیچاره را به حیث پناگزین در کشور شان قبول کنند .

واین حادثه توجه رسانه های جهان را جلب نمود وجریان این کشمکش های سیاسی سه کشور دقیقه بدقیقه توسط گزارش اخبار وتلوویزیون در جهان پخش میشد ، ملل متحد وسائیر کشور های جهان امتناع کشور استرالیا را که نفوس ان در اثر مهاجرت ها از هر گوشه وکنار جهان وبخصوص کشور های اروپائی جمع شدند توسط جامعه بین المللی به باد انتقاد گرفته شد.

قیل از اینکه درمورد مناره سیاسی واینکه چرا حکومت استرالیا از قبول این آوارگان افغان خوداری نمودند صحبت شود لازمست بطور مختصر در مورد استرالیا و رول مهمی که شتر بانان افغان در کندوکاووکشا فی سرزمین های غیر قابل مرور داخل استرالیا داشتند چند سطری نوشت.

استرالیا پنجمین قاره در دنیا ودارای مساحت ۷،۷ میلیون کیلومتر مربع که بزرگتر از اضلاع متحده امریکاه است ولی صرف دارای ۲۱ میلیون نفوس است که در اثر مهاجرت کشور های اروپائی تشکیل گردید وچون استرالیا تحت الحمایه انگلیس بود در ابتدا اکثر مجرمین ، قاتلین وجنایتکاران انگلیس به استرالیا تبعید میشد که بصورت طنز میگویند که کشور استرالیا توسط جنایت کاران اروپا تاسیس گردیده.

قسمت وسطی استرالیا متشکل است از سرزمین های وسیع ، بایر وسوزان نسبت نبود آب فاقد هر نوع نباتات است وسرزمین داخل استرالیا توسط شتر وشتر بانان افغان کشا فی گردید که استرالیا ئی ها از اکتشاف ساحه داخل توسط افغان های شتر بان در نوشته های شان تا امروز به نیکی یاد میکنند.

در زمانی که هندوستان مستعمره انگلیس بود حکومت استعماری انگلیس در حدودچند صد شتر را همراه با شتر بانان افغان توسط کشتی از بندر کرچی به استرالیا انتقال داد وچون ساحه بزرگ داخل استرالیا در آن زمان فاقد سرک و نسبت هوای سوزان قابل عبور ومرور نبود وبهترین وسیله برای مطالعه ،تحقیق واکتشاف سرزمین های داخل استرالیا شتر بود وامروز شتر های افغان در استرالیا تربیه میشود .واز شتران افغان برای مسابقه شتر دوانی که یک سپورت بسیار محبوب در استرالیا است استفاده میشود.

دیانو شمیره: له ۱ تر ۲

افغان جرمن آنلاین تاسو په درنښت همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de یادښت: دلیکنی د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیرلو مخکې په خیر و لولئ

حکومت استرالیا تمایل به تبعیض نژادی داشت و در گذشته صرف اتبای کشور های اروپائی به استرالیا به حیث مهاجر قبول میشدند و دروازه مهاجرت استرالیا بروی کشور های آسیائی و افریقابکلی مسدود بود و در ختم جنگ ویتنام که حذب کمونست ویتکانگ برنده جنگ شد و کنترول سیاسی و اداری کشور ویتنام را بدست گرفت به تعداد کثیر ویتنامی ها نظربه هراسی که از رژیم کمونست داشتند کشور شان را ترک گفته و به کشورهای مختلف مهاجرت کردند و یک تعداد زیاد مهاجرین بی بضاعت ویتنامی توسط کشتی های کوچک برای یافت یک پناه گاه در آبهای بحر هند و چین سرگردان و از ساحلی به ساحلی و از کشوری به کشوری در حرکت بودند که در مطبوعات

جهان به حیث BoatPeopal مسمی شدند و کشورهای همجواری ویتنام تقریبا همه از قبولی این پناه گزینان خودداری نمودند و بالاخره در اثر فیصله نامه ملل متحد کشتی سواران بی مملکت ویتنام که در نزدیک سواحل یک کشور میرسیدند بانیست کشور متذکره این قایق سواران را بنام ترحم انسانی به حیث پنا گزین قبول کردند. و یک تعداد از این کشتی های ویتنامی که به سواحل استرالیا رسیده بودند نظربه فیصله نامه ملل متحد مجبور آبه حیث مهاجر در آن کشور قبول شدند و از این به بعد دروازه مهاجرت بطور نیم کش بروی مردمان آسیائی باز شد که در این اواخر یک تعداد زیاد چینائی های متمول هانکانگ را به منظور سرمایه گزاری در استرالیا نیز قبول کردند.

امروز واقعه مشابه ویتنام بالای افغان های بخت برگشته ما آمده که به حیث قایق سواران بی سرنوشت به سواحل اندونزیا و استرالیا رسیده اند ولی هیچ کشوری حاضر نیست که این بیچارگان را به حیث پنا گزین در مملکت خویش جابه دهند و مخصوصا استرالیا ای که ها که ساحه وسیع و لایتناهی سرزمین داخل این کشور توسط زحمت و همت شتر بانان افغان کشفی گردید و امتناع چند افغان به حیث مهاجر توسط کشور استرالیا باعث تأثر عمیق ما افغان ها گردیده است. در این اواخر عرصه برای پنا گزینان افغان خیلی تنگ شده و کشورهای همجواری و مسلمان بخصوص پاکستان و ایران به تعداد زیاد افغانهای مهاجر را از کشور شان با یک مزلت و تحقیر رانده و کمپهای مهاجرین را در پاکستان مسدود کردند و ایران این بیچارگان بی وسیله و بی صدا را از هر گوشه و کنار کشور خود جمع آوری و به اصطلاح رد مرز میکنند، پاسداران و مرزبانان ظالم ایران که فاقد هر نوع ترحم انسانی اند به وضع خیلی بد این بیچارگان را از کشور شان بیرون پرتاب میکنند. پولیس های رشوه ستان پاکستانی افغان ها را در جاده ها شکار نموده و برای آنکه از اقارب وی پولی بدست بیاورند آنها را روانه زندان میکنند و اگر این بدبختان پولی برای رهایی خویش تهیه کرده نتوانند برای مدت مدیدی بدون سرنوشت در زندان های پاکستان باقی خواهند ماند.

و وظیفه حکومت آقای کرزی است که توسط نمایندگان سیاسی خویش از برادران بی سرنوشت افغان خود بازرسی کند و همچنان مراجع اداری و سیاسی کشور توسط اعلامیه ها و مصاحبه های تلویزیون و فرستادن هیئت به منظور بررسی از احوال و احوال اتباع کشور خویش رهبران سیاسی و اداری این دو کشور همجواری را متوجه سازد که از رویه خشن پاسداران ایران و همچنان رفتار غیر انسانی پولیس های رشوه ستان پاکستان جلو گیر بعمل آید